

“ Publicatiebord - 't Schrijfhoutje ” combinatie

Redactie:

A.C. Krijgsman
Vijverlaan 101
3319 SN Dordrecht

Telefoon 10.00 / 1600 uur
078-7507545
b.g.g.
06-25160899

e-mail:
arcon46@kpnmail.nl

NL98 INGB 0002 4713 68

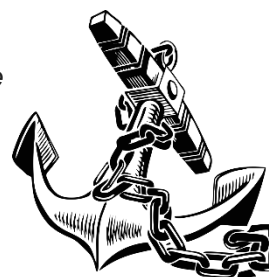
Redactie 't Schrijfhoutje
06-11177011

e-mail:
pamsecretariaat@postactieve-marinevereniging.nl

Deze extra toevoeging van het web-magazine ten Anker fungeert als verlengstuk en is onafscheidelijk verbonden aan de website:

<https://www.tenanker.com>
en conformeert zich aan de regelgeving zoals daar is vermeld.

Verzendfrequentie iedere maandag of dinsdag

Het Publicatiebord is een samenraapsel van binnen gekomen berichten zoals lezerspost, uitgave nieuwe boeken, zoekers naar uit het oog verloren mannen/vrouwen, kennisgevingen voor een reünie, berichtgevingen uit dagbladen, ingezonden stukjes en nog meer....

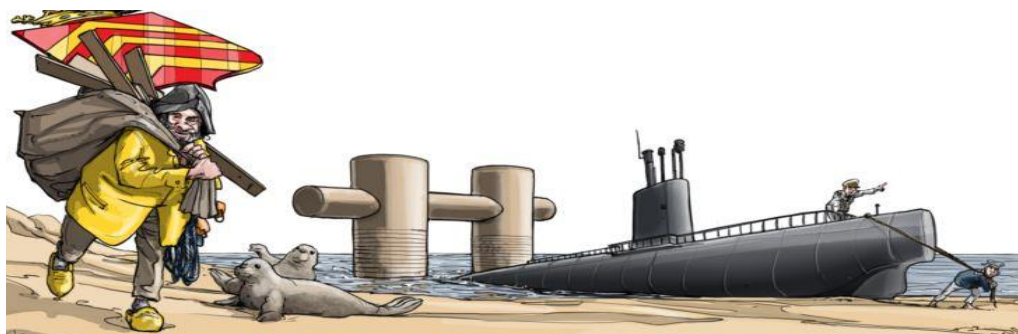
Ook biedt het publicatiebord gratis ruimte om te adverteren, mits deze past in onze doelgroep. (info bij de redactie)

Privacy

Indien u een verzoek indient voor publicatie in de ruimste zin of een reactie wilt plaatsen waar u behalve uw naam als afzender ook uw e-mail adres vermeld, geeft u daarmee de redactie specifiek toestemming deze mee te publiceren !

*Jaargang 7 nummer 16
15 april 2024*

Zeevaart en scheepsberging in de 21e eeuw

MENINGEN VAN EEN ZEEMAN

Nieuw verschenen bij Lanasta

Jan ter Haar

Zeevaart en scheepsberging in de 21e eeuw

Meningen van een zeeman

17 x 24 cm, 152 pages.

Hardback € 22,99

ISBN 9789464561883

Ter Haar beschrijft in Zeevaart en scheepsberging in de 21e eeuw de, naar zijn mening, vreemde gang van zaken in de huidige wereld van de scheepvaart en scheepsberging. Het gaat over de enorme overdrijving van gebeurtenissen.

Deze brachten hem er toe zijn verbazing op te schrijven. Het was de blokkade in het Suezkanaal door het zeer grote containerschip "Ever Given" dat het laatste zetje gaf. De berging van de eeuw werd het genoemd.

Van het één kwam het ander en de onderwerpen meldden zich als vanzelf: het gaat over het Suezkanaal. Het gaat over reuzeschepen, zowel containerschepen als cruiseschepen, alles zeer groot en buiten proporties. Het gaat over "Lloyd's Salvage Arbitration Branch. De oplopende kosten van een berging. Ongevallen met autotransportschepen en veetransportschepen. Kunstmatige intelligentie en autonoom varen. En hoe gaat men om met bemanningen in tijden van oorlog. Het gaat over autoriteiten, ten anker liggen en scheepsbranden. Het foutief opgeven van ladingen, gewichten en samenstelling, veelal uit winstbejag.

Ook over de bemoeienis van Jan en alleman met beleid op het schip mede vanwege goede communicatiemiddelen. De beste stuurlieders staan letterlijk aan land. De Onderzoeksraad voor de Veiligheid geeft zelfs in één van haar recentere uitspraken het advies aan een reder een dwingende aanwijzing tijdens de reis op te leggen aan de kapitein. Maar de wet van de zee is anders.

**Neem een kijkje in onze webshop voor een overzicht van nog meer
maritieme en luchtvaart-titels.**

Marinierskazerne te Sorong, Ned. Nieuw-Guinea (NNG).

Sinds 21-9-2011 is er in Dordrecht een gezellig Veteranencafé. Onze doelstelling is een plaats te bieden waar we elkaar kunnen ontmoeten onder het genot van koffie, thee en evt. iets sterkers. Wij bieden een luisterend oor en kijken hoe we bij problemen de veteraan kunnen helpen of doorverwijzen naar instanties bij defensie of het Veteranenloket in Dordrecht. Meestal is het gewoon een praatje of het laatste nieuws uitwisselen.

In het verleden heeft de toenmalige burgemeester Brok een bezoek aan ons gebracht en in september vorig jaar kwam destaatssecretaris van defensie Christopf van der Maat bij ons op bezoek incl. de tv ploeg van RTV Dordt.

Het veteranencafé is er **voor alle defensieonderdelen maar ook oud-gedienden** zijn bij ons welkom. Wij zijn iedere laatste vrijdag van de maand te vinden in de ontmoetingsruimte van het Waterwiel, Admiraalplein 700 te Dordrecht. **Onze eerst volgende bijeenkomst is 26-4-2024** **aanvang: 14.00 uur, graag tot ziens.**

Herhaalde oproep....

Hallo Adri

Ik ben op zoek naar mijn oude muzikmaten.
In 1974 zat ik in de scheepsband "The Bojo's" op hr ms Groningen Ook tijdens onze west term.
De mede muzikanten die ik zoek zijn : De bassist Jos Pattinasarani, de drummer : Andre V/d Heiden, de zanger heb ik nog contact mee. Ik was gitarist/zanger Ik zou graag van hun willen weten hoe zij eea toen hebben ervaren en of ze nog muziek maken. Ik speel nog altijd in een rock bandje.

Hoe kan ik hun terug vinden ? Kan ik ergens een oproep plaatsen ?

Noot: redactie: Uw redacteur heeft **Arie**

AAP-MENSEN

Zoals U allen wel zult weten was ongeveer 12 miljoen jaren geleden (niet nauwkeurig nagerekend) de mens een aap.

Toentertijd bestonden er dus al gorilla's, zogenaamde mensapen Deze generatie verwekte weer andere apen. Vandaar het gezegde "apen van kinderen". Deze groeiden nu op en werden weer even groot als hun vaderaap en moederaap de z.g. apenouders. De voorgenoemde kindrapen, dus de kinderen van vader- en moederaap verwekten ook weer kinderen. Ze gingen dus zogezegd hun ouders na-apen. Na-apen wil dus eigenlijk zeggen van apen apen maken. Je hebt tegenwoordig vele soorten apen. Neem bijv. de mandril. Deze apen hebben een gekleurd achterwerk. Ze hadden vroeger ringen op dat achterwerk.

Het leger bestond in die dagen bijna alleen uit mandrils. Dit waren mannelijke apen die gedrield werden. Ze waren uitverkoren apen want het was de enige aap die van een schietschijf was voorzien. Van deze mandril stamt nu ook de chimpansee af.

U zult dit wel raar vinden, maar zo raar is het nu ook weer niet. Het was op een mooie steentijdsperkse dag toen het leger, dat inmiddels was uitgebreid met een mandrillanezen afdeling, een zeedoelschietoefening ging houden.

Eén sjim (sersjant in mandrilschieten en een pan (apin administratieve nevenactiviteiten) werden op een vlot gezet om als zeedoel te dienen. Het lot wilde echter dat het vlot door de,

toendertijd nog steentijdperkse wind, werd verdreven en enkele honderden kilometers verder weer aanspoelde. De sjim en de pa kwamen vanuit zee. Vandaar de naam sjirnpansee. Verder had je nog erg zenuwachtige apen de z.g. Bibberapen. Later, heel veel later werden de apen langzamerhand mensen. Maar U moet maar eens opletten hoeveel een aap met een mens gemeen heeft:

- * Wij bibberen ook wel.
- * Wij klimmen ook in bomen.
- * Wij hebben ook zeedoelschietoefeningeno
- * Wij gaan ook met vlotjes op zee.
- * Wij hebben ook een leger van vrouwen.
- * Wij apen ook onze ouders na.
- * Wij hebben ook apen van kinderen.

Kortom, wij hebben ook apenstreken.

www.tenanker.com

Knipsels.....

NOG RAADSELS ROND DOOD MATROOS WILLEM BLOKLAND

De Oud-Rotterdammer

In de vorige uitgave van De Oud-Rotterdammer stond een artikel over het overlijden van matroos Willem Blokland (18 jaar) aan boord van De Kara, een tanker van Shell.

Hij overleed op 14 september 1964 aan boord van het stoomschip voor de kust van West Afrika en werd begraven nabij Freetown, de hoofdstad van Sierra Leone. Zijn drie jaar jongere broer Cor Blokland vraagt zich nu, 47 jaar later, in zijn flat in de Afrikaanderwijk af, waaraan zijn broer destijds is overleden. Hij bezit een foto van de begrafenis, die in deze krant werd afgedrukt. Daarop zijn verschillende reacties gekomen van medeopvarenden uit die tijd.

- De begrafenis van Willem Blokland in Sierra Leone. -

Joop Slagboom herkende zichzelf op de foto. Hij was toen 26 jaar en leerling-matroos op De Kara. Hij kan zich een en ander nog goed herinneren. "Willem Blokland werd bewusteloos in de gemeenschappelijke wasruimte gevonden. Een uur later kwam er een Frans oorlogsschip langszij met een arts aan boord. Deze constateerde dat Blokland was overleden. Volgens deze arts

waren opengebarsten maagzweren de doodsoorzaak. Ik vond het wel vreemd, dat de kapitein besloot de jongen in Sierra Leone te begraven. Dat was ongebruikelijk. Er was een speciale koelcel voor dit soort gevallen aan boord. We waren van Nigeria onderweg naar Hamburg en hadden het stoffelijk overschot dus makkelijk kunnen meenemen en in Nederland aan wal kunnen brengen.

Zijn dood verraste ons allemaal. We wisten niet dat hij zo ziek was, al dronk hij wel veel.” Willem Blokland, die inmiddels heeft gesproken met Joop Slagboom, is verheugd dat het artikel in De Oud-Rotterdammer enige klaarheid in de dood van zijn broer heeft opgeleverd, maar hij zou graag meer willen weten. “Ik ben nog niet overtuigd van de doodsoorzaak van mijn broer. Vooral doordat Shell zei dat hij was overleden aan maagkanker. Dat is toch iets anders. En natuurlijk vind ik het vreemd, dat de kapitein besloot tot een begrafenis in West-Afrika en daarvoor speciaal aan land ging, terwijl dat ongebruikelijk en onnodig was.”

Dinsdag 22 maart 2011 - Jaargang 7, nr. 6
Dirk Mellema

Shell tankers

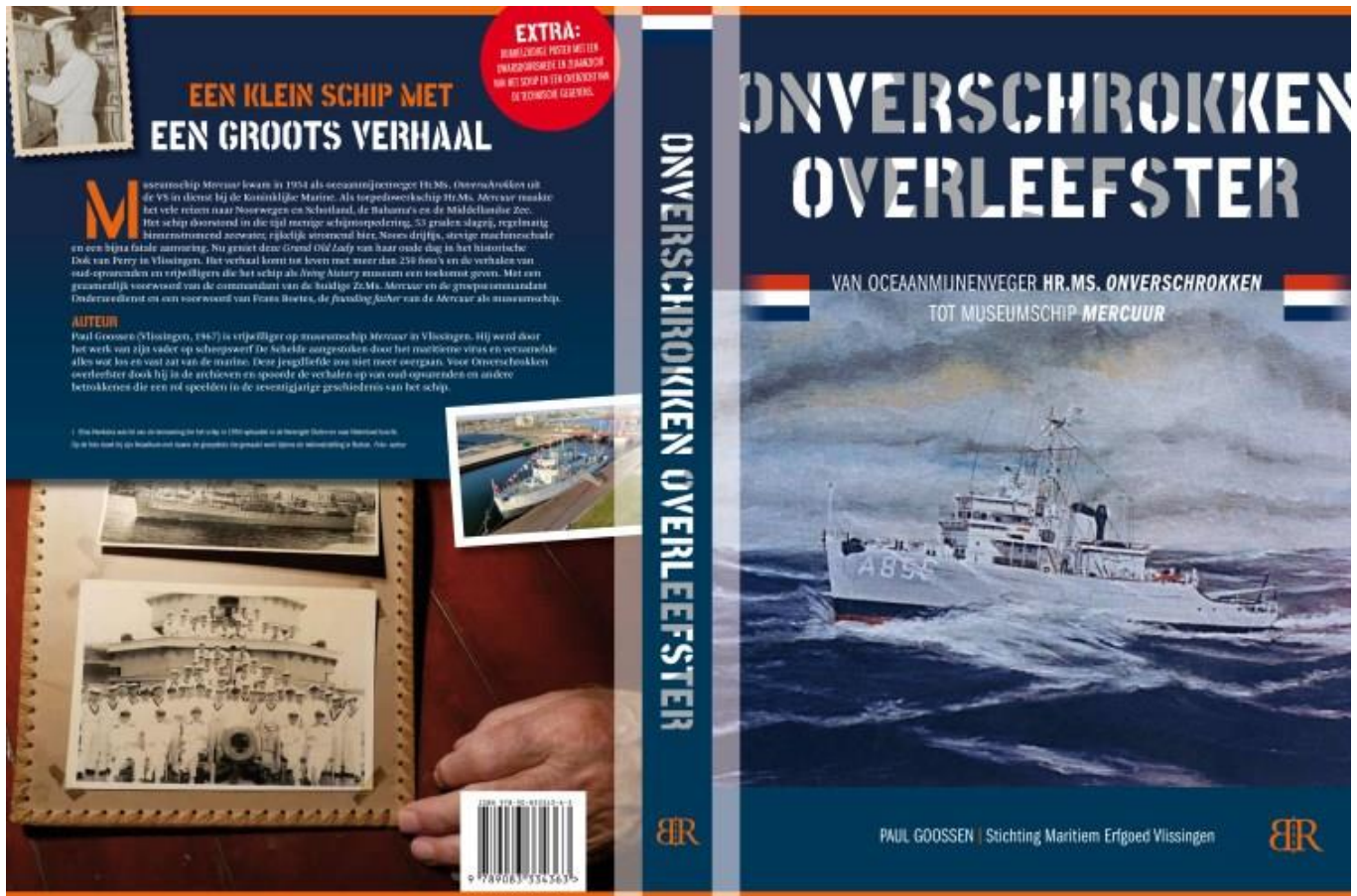
In de krant van 8 maart jl. stond een artikel met als onder de kop ‘Waarom overleed matroos Willem Blokland? Zelf ben ik bekend met Shell tankers en de tanker de Kara, maar te jong om de persoon gekend te kunnen hebben. Wel weet ik mogelijkheden voor de heer Cor Blokland om lijntjes uit te zetten, die mogelijk duidelijkheid kunnen geven. Dat zijn: www.helderline.nl een site over Shell tankers en opvarenden, www.voeks.nl een vereniging van oud employes van de Shell (incl. vloot) www.cnooks.nl

een site van gepensioneerden van de vloot van de Shell. En als dat geen duidelijkheid oplevert, dan is er nog altijd Adres Onbekend van de KRO. Ik hoop dat mijnheer Cor Blokland hier iets mee kan en het hem iets oplevert.

C. W. Den Haan

Naschrift: De heer Blokland is inmiddels benaderd door een medeopvarende van zijn broer, die ook bij de begrafenis aanwezig was. (DM)

EEN KLEIN SCHIP MET EEN GROOTS VERHAAL

In 2024 is het 70 jaar geleden dat museumschip Mercuur als Hr.Ms. *Onverschrokken* in dienst kwam bij de Koninklijke Marine. Naar aanleiding hiervan verschijnt eind maart 2024 in een eenmalige jubileumoplage het boek **Onverschrokken overleefster. Van oceaanschip Hr.Ms. Onverschrokken tot museumschip Mercuur**, geschreven door Paul Goossen.

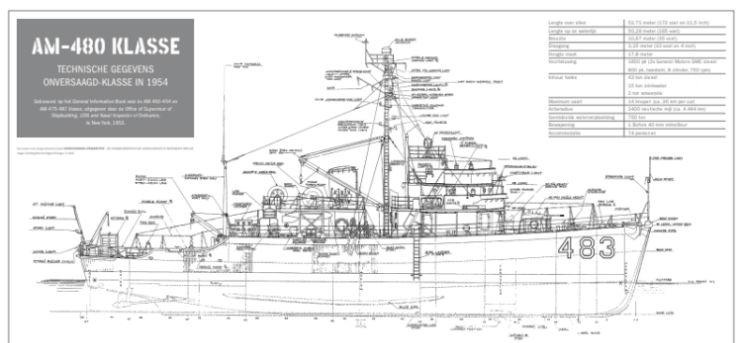
De *Onverschrokken* werd als een van de 6 oceaanschepen van de Onversaagd-klasse in de VS gebouwd en in bruikleen aan de Koninklijke Marine overgedragen. Na lange tijd in Den Helder in conservatie te hebben gelegen werd het in 1971-1972 omgebouwd tot torpedowerkschip en kwam als Hr.Ms. *Mercuur* (A856) in dienst bij de onderzeedienst. Na 14 jaren en 50 buitenlandse reizen werd het in 1987 afgelost door de huidige Zr.Ms. *Mercuur* (A900).

Tot driemaal toe overleefde het schip de dreigende slopershamer en belandde in 2017 in Vlissingen. Daar ligt het nu als museumschip Mercuur in het oudste dok van Nederland, het Dok van Perry uit 1705.

Niet eerder verscheen er een boek over de geschiedenis van dit "kleine schip met een groots verhaal."

HIGHLIGHTS

- De schrijver deed niet alleen archiefonderzoek in Nederland en de VS maar spoorde ook de **persoonlijke verhalen op van oud-opvarenden en betrokkenen.**
- **De lezer maakt daarmee een tijdreis** van het ontwerp tot de bouw, van de ombouw tot torpedowerkschip en de vele reizen naar Noorwegen en Schotland tot en met de drievoudige redding en restauratie als museumschip.
- **Meer dan 270 foto's** waaronder **vele unieke foto's** uit de persoonlijke collecties van oud-opvarenden brengen het verhaal tot leven.
- Het boek is voorzien van een **gezamenlijk voorwoord door de commandant van de huidige Zr.Ms. Mercur** en de **groepcommandant Onderzeedienst.**
- Daarnaast schreef ook **Frans Boetes, de “founding father” van de Mercur als museumschip** in Scheveningen een voorwoord.
- Het boek komt met een **losse, dubbelzijdige uitklapposter** met een dwarsdoorsnede van het schip.
- In de **bijlagen** vindt de liefhebber de complete levensloop van het schip en een overzicht van de zusterschepen.

GEGEVENS

- **Titel:** Onverschrokken overleefster. Van oceaansmijvenveger Hr.Ms. Onverschrokken tot museumschip Mercur.”
- **Auteur:** Paul Goossen
- ISBN: 9789083292564
- 272 blz. fullcolor, hardcover met leeslint
- Uitgever: Den Boer De Ruiter, Vlissingen, 2024
- Prijs: € 34,95 (opbrengst komt geheel ten goede aan Museumschip Mercur!)
- Nu te bestellen [bij elke boekhandel.](#)
- Geplande verschijningsdatum 29 maart 2024

MEER INFO, FOTO'S, INHOUDSOPGAVE

Kijk op www.museumschip-mercur.nl/boek

Het Praathuis.27

Het was weer ouderwets gezellig in ons praathuis. We moesten hard lachen toen Wilfred het verhaaltje vertelde van zijn schoondochter. "Pa, zie je niet dat ik afgefallen ben?" "Nee lieverd, maar wellicht ben ik kippig" "Ik gebruik bij het douchen géén shampoos meer, maar gewoon het afwasmiddel uit de keuken omdat niet alleen de pannen, maar óók mij ontvet!" Ik weet van mijn zoon dat mijn schoondochter een modderbaksel op haar gezicht smeert en komkommer schijfjes op beide ogen legt. "Geeft niet pa" zei mijn zoon, "Ik herken haar tóch wel!"

"Ik had gisteren een droom" vertelde Hans. "Gewoonlijk ben je al je droom vergeten als je wakker wordt, maar deze keer heb ik het onthouden. Ik zat op kameel toen we door een woestijn liepen. Het vervelende was dat ik steeds met de teugels moest corrigeren, omdat het beest voortdurend naar links trok. Toen ik een garage zag, ben ik daar heen gereden. Ik vertelde de monteur het probleem met de kameel. "Zet hem, maar op 'de brug' "zei de monteur. Toen het beest eindelijk op de brug stond, pakte de monteur twee bakstenen en sloeg daarmee in één klap de ballen van de kameel plat. Het arme beest vloog met een kreet kaarsrecht als een raket de woestijn in. "Zo, dat is klaar" zei de monteur. "Service van de zaak." "Ja, maar hoe krijg ik nu mijn kameel terug?" "Geen probleem" grijnsde de monteur. "Ga maar op de brug staan!"

"Het wordt steeds onveiliger in ons land" zei Johan gewichtig. "Overal ontploffen bommen, worden drugs laboratoria ontdekt en ingebroken in woningen. Vorige week heb ik bij mij thuis een inbreker op heterdaad betrapt die op zoek was naar geld. Dat kwam goed uit; we hebben toen samen gezocht. Ach ja, deze stokoude AOW'er was al door de overheid kaal geplukt. We hebben geen geld gevonden. Ik had de inbreker nét mijn huis uit gewerkt toen er wéér iemand voor mijn huisdeur stond. Staat er een dame voor de deur en zei: "Ik zie het al aan Uw gezicht. U bent een gulle geveer. Ik kom voor een donatie voor ons lokale zwembad. Ik heb haar toen een glas water gegeven; daar was ze zichtbaar niet blij mee."

Jammer voor U als U op zoek gaat naar ons praathuis. U zult tevergeefs zoeken.

Wim Degen

In ten Anker, de komend editie...

De totale oorlog ter zee (onze marine 1948)
Logies en ontbijt op de Hertog Hendrik
Geen enkel begrip van Indonesië voor onderzoek
zeemansgraven.

Er was maar één marineman serieus.... En dat was ik.
Harer Majesteits schepen in Koreaanse wateren. Deel 2 / slot

En vele anderen...

Polo en T-shirt met TEN ANKER-logo

Op de website www.marineshirts.nl kunt u een polo of T-shirt met het Ten Anker-logo aanschaffen.

Deze verkoop gaat buiten ten Anker om.

Ingevlogen post **We schrijven 1989 a/b**
Hr. Ms Jan van Brakel

Tijdens een afbouw periode van een schip op de werf (Vlissingen) wordt een hut, die gereed is, afgedekt met een blinde plaat. Deze wordt in de sponning met dubbelzijdig plakband vast gezet. Er is dan geen deur meer te zien alleen een blinde wand. De werf kan dus gewoon doorwerken zonder dat de gereed gekomen hut weer smerig/stoffig wordt.

Deze platen neemt de werf weer mee, maar aan boord bij ons vonden wij nog zo'n plaat. Wij lagen in Bordeaux. Het is leuk om de schipper te plagen. Wij zeiden tegen de bootsman , neem de schipper mee de wal op en ga daar ff iets lekkers nuttigen.

De mannen gingen de wal op en wij hebben de hut van de schipper open gemaakt en de deur vastgezet. Toen de blinde plaat ervoor en weg was de hut.

Het is een heel raar gezicht als er plotseling een hut verdwenen is. Wij zijn er zelf ook een paar maal langs gelopen. Eerst krijg je de hut van twee WD O.Off en dan de hut van de schipper , maar die was er niet meer. Stelt u eens voor, U komt na een feestje thuis en in plaats van de voordeur ziet u een doorgemetselde muur. Zo ongeveer dus. Je woont er al een tijd dus je weet echt wel waar de deur zit.

Na een paar uur kwamen de mannen terug en hadden genoeg op. De schipper kwam nog één biertje halen. Het glas was leeg en hij zei, mannen ik groet u ,ik ga naar mijn tampatje.

Na een minuut kwam hij terug , keek eens in het rond en bestelde nog een biertje. Na deze verdween hij weer. U kunt zich voorstellen dat wij het niet meer hadden.

En ja hoor, daar kwam hij weer terug. Iemand was hem wel gevolgd en zag dat hij echt liep te zoeken. Over de waterkering gekeken, maar daar waren de toiletten. Hij kwam weer terug in het verblijf met een vreemde blik in zijn ogen. Hij nam mij even apart en zei; Ik ben mijn hut kwijt.

Je hut kwijt , dat zal toch niet. Hoe ken dat dan? Te diep in het glaasje gekeken? Ja echt ,ik weet het niet meer. Kom op schipper, dan nemen we er nog een. Hij was echt helemaal in de war dus dit moest stoppen. In die tussentijd hadden mijn machinisten de plaat weggehaald. Ik

bracht hem naar zijn hut en hij snapte er echt helemaal niets van. Wij hebben enorm veel gelachen hierom.

Een jaar daarna heb ik met mijn duo op zijn 25 jarig huwelijk gespeeld en daar vertelde hij het verhaal. Iedereen vond het grappig en hij zei wel terwijl hij naar mij keek, kijk daar staat de "onschuld" die alles opgezet heeft. Hij kon het achteraf wel waarderen.

Nico Bant.

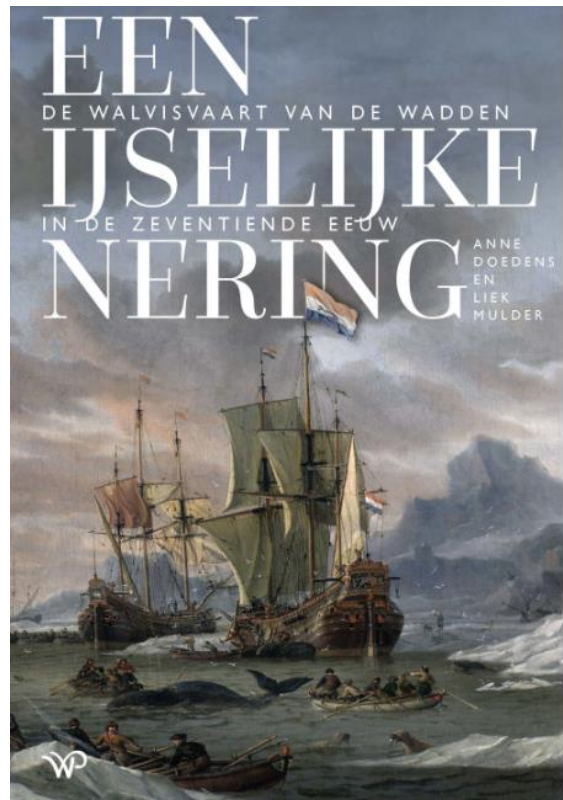

Anne Doedens, Liek Mulder Een ijselijke nering

De walvisvaart van de Wadden in de zeventiende eeuw

Walvisvaart was in Nederland met z'n vele zeevarenden eeuwenlang een economisch belangrijke activiteit, in de zeventiende eeuw zelfs een booming business. Minder bekend is het

feit dat Vlieland, Terschelling en de stad Harlingen een belangrijk aandeel hadden in de jacht op traan. Via de bril van tijdgenoten uit het Waddengebied zijn we getuige van de barre omstandigheden waarin de walvisjagers hun bloedige werk deden. Anne Doedens en Liek Mulder plaatsen hun verhalen en getuigenissen in het grotere kader van de beginperiode van de walvisvaart van de Republiek waarin het Vlielandse walvisvaardersgeslacht Ys een belangrijke rol speelde.

€ 24,99

+ [Reserveer](#) dit boek

Knipsels.....

Mensen hebben mensen nodig

Als je aan boord van een schip zit dan is het mogelijk, dat je eerder aan het tegenovergestelde van dit onderwerp gaat denken. Je wilt wel eens

alleen zijn, daar heb je behoefte aan. Er moeten niet steeds anderen om je heen zijn.

Dat is begrijpelijk, maar het lukt niet altijd. En toch, aan de andere kant, als je naar het scheepsleven kijkt, dan blijkt duidelijk hoe de een de ander nodig heeft, ook al zal hij daar

dagelijks niet bij stilstaan. Voor de voortstuwing, navigatie, het eten, lichamelijke verzorging en vele andere zaken hebben wij mensen nodig die in de verschillende taken onderlegd zijn. Wij hebben elkaar nodig vanuit onze eigen functies gezien.

Maar er is nog meer. Er zijn mannen, omdat er vrouwen zijn en omgekeerd. Wij spreken over witte mensen omdat er zwarte mensen zijn en omgekeerd. Als die onderscheidingen er niet waren, waren er misschien geen problemen van emancipatie of van discriminatie.

Nu al deze verschillen en nog veel meer tussen mensen er zijn worden wij juist als mensen gedwongen er bij stil te staan, dat wij er zijn omdat de ander er is.

Een commandant kan nog zo goed zijn als commandant, maar hij komt niet tot zijn recht in deze functie als hij alleen een schip heeft zonder bemanning. Dit is weer gezien vanuit een functie. Hoeveel te meer geldt dit alles niet voor mensen, als mensen, onder elkaar.

Het gevolg is, wanneer we dit zien, dat ik mijn geluk, leven, welvaart niet mag verkrijgen ten koste van of zonder de ander, maar dat ik het alleen kan verkrijgen als ik het geluk, leven en welvaart van de ander in het oog houd of bevorder.

Dit is geen mooi pralerij, of een edele gedachte of een vrome wens, maar het is gewoon verstandiger zo te denken en te handelen.

In allerlei godsdiensten en culturen kent men het besef dat de mensheid een gezin vormt en dat ik mijn medemens niet kan treffen zonder in hem tegelijk mijzelf te benadelen.

Confucius bracht deze regel onder woorden: men moet de ander niet iets aandoen wat men zelf niet wilde ondergaan.

Jezus van Nazareth formuleerde het zo: al wat je wilt, dat de mensen jou doen, doe jij hun dergelijks. Hij voegt er aan toe; dat is de kern van het leven.

Deze gedachten en uitspraken zijn geen verheven idealen, maar eerder een soort verkeersregels, waaraan men zich in het intermenselijk verkeer moet houden, wil men niet de grootste verkeersongelukken veroorzaken.

En wij weten uit het verkeer langs de weg, dat het dwaas is en gevaarlijk (en daardoor dus toch ook slecht) om zich niet aan de verkeersregels te houden.

De zin: mensen hebben mensen nodig, betekent, dat elke vorm van samenleving (hoe klein, of hoe groot, hoe verschillend, hoe eenzijdig deze vorm ook mag zijn) een geheel is, zoals het menselijk lichaam een geheel is. De hand kan niet tegen de voet zeggen: jou heb ik niet nodig. En het oog kan tegen de hand niet zeggen: ik doe jouw werk wel. De gehele mens is nodig om met het oog te zien, hoe zijn hand moet werken en zijn voeten brengen hem ertoe.

Zo ook wij allen aan boord: wij hebben elkaar nodig en daarvoor moeten wij de verkeersregels om met elkaar om te gaan in acht nemen. Zo zal ieder mens zich kunnen ontplooiën door de ander, met de ander, want mensen hebben mensen nodig.

Scheepskrant de Uwtrechter 1975

HVLOP

Begrafenis in eigen land

Een bejaard echtpaar waarvan de man KAAN was geweest bij de K.M brengt hun vakantie door in Jeruzalem.

Plots sterft zijn aanhangmotor, de begrafenis ondernemer zegt tegen de man:

'voor 5.000 dollar kunnen we het lijk transporteren naar uw woonplaats, of... we kunnen voor 150 dollar uw echtgenote hier begraven in Jeruzalem, en... dit in heilige grond!'

De Kaan denkt even na en zegt: transporteer haar maar naar huis!'. 'weet u dat zeker?' vraagt de begrafenis ondernemer.

Een dag niet

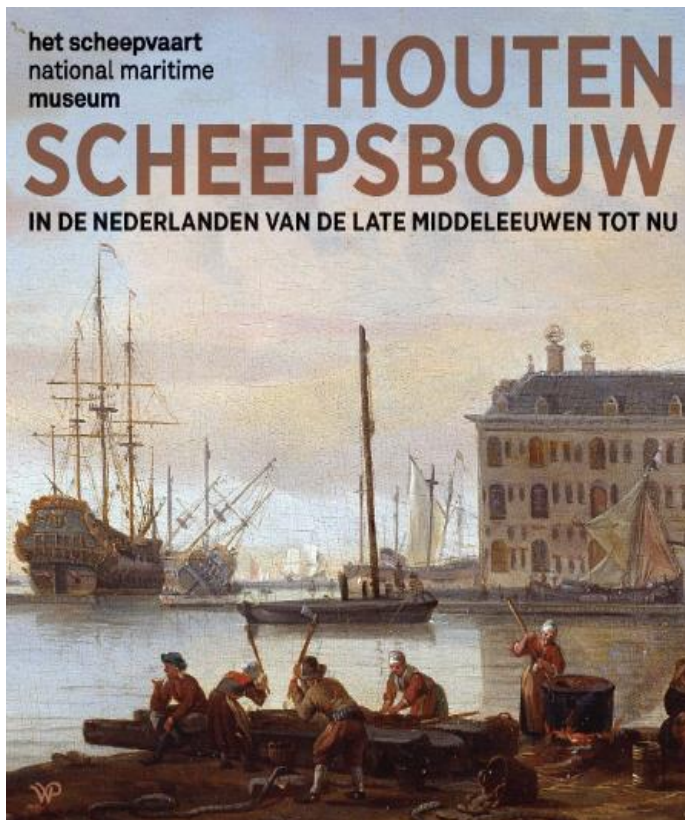
Gelachen
is een dag niet geleefd

'u geeft 5.000 dollar uit terwijl u 4.850 kunt besparen, terwijl uw echtgenote wordt begraven in heilige grond'.

'luister...!' zegt de Oud Kaan , '...2000 jaar geleden werd hier iemand begraven die drie dagen later is opgestaan.

Ik ga dat risico niet nemen!

Houten scheepsbouw in de Nederlanden van de late middeleeuwen tot nu

Komende jaren investeert de overheid royaal in de scheepsbouw. Vervlogen tijden waarin Nederland bepalend was in de maritieme wereld moeten terugkeren.

Onder de titel No guts, no Hollands glorie zal aan de scheepsbouwsector een stevige impuls worden gegeven.

Dit boek vertelt over die vervlogen tijden, en meer specifiek over de houten scheepsbouw van de late middeleeuwen tot de negentiende eeuw, en de kennis erover in de huidige tijd. Maritieme archeologie en historisch

onderzoek naar scheepswrakken komen ruim aan bod, maar ook verhalen uit de praktijk, over scheepswerven, constructietechnieken en de bouw van replica's.

€ 24,95

+ [Reserveer](#) dit boek

Deel uw verhaal en/of uw mening

Mail of schrijf dit naar de reactie van deze
krant o.v.v. "de postbus"

*De redactie behoudt zich het recht te redigeren, in te korten
of het niet te plaatsen.*

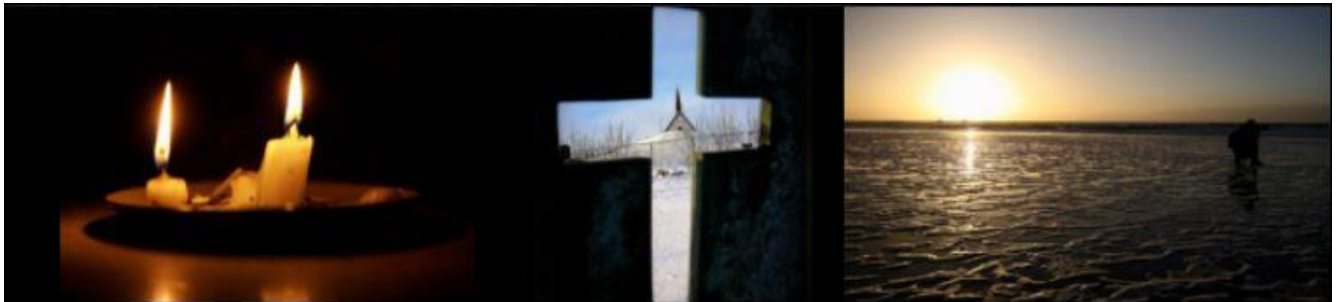

Naar eerst nu bekend is geworden zijn er in de Gazastrook vier Nederlandse Veteranen omgekomen. Zij waren op eigen initiatief naar Gaza gegaan om hand en spandiensten te verlenen aan hulporganisaties. Hun motief was dat ze niet lijdzaam toe konden zien hoe Netanyahu c.s. als een olifant in de porseleinkast met zijn militairen te keer ging in dat gebied.

Hadden gehoopt dat er vanuit het westen meer druk zou komen om Netanyahu wat terughoudender te maken. Helaas is dat niet gebeurd.

Familie is op de hoogte, deze Veteranen hadden geen gezin anders waren ze niet gegaan. Het zijn de volgende veteranen:

Peter Vis, SMRMARNS b.d. 62 jaar;
Hans van der Vlucht AOOMARNS, b.d. 64 jaar
Sjaak Doorn LTZVK 2 b.d. 58 jaar
en
Aneal Sital KPTMARNS b.d. 57 jaar.

@b Woudstra,
LTZVK 2 o.c. b/d.
Hollands Kroon.
NNG, Libanon (UNIFIL) en Sinai (MFO) veteraan.

Ahoy Arie,
Ben je alweer een beetje opgeknappt? Ik hoop van harte. Wellicht kan jij of een van de lezers mij helpen met een probleem. Ik probeer steeds tevergeefs wat persoonlijke familiebestanden, zoals videofilms die ik ooit op een DVD heb gezet, over te schrijven naar USB-sticks. Ik heb via internet wat info proberen te verkrijgen maar de "adviezen" wijken af van mijn Windows 11 met Windows Media Player en zijn bovendien moeilijk te volgen vanwege de vele reclames tussendoor. Ik wil graag exact de

volgorde van overschrijven weten, punt voor punt. Wat moet ik b.v. doen na "Rippen" en hoe doe je dat?

Ik hoop dat ik jou niet te veel gevraagd heb of dat ik ongelegen kom.

Hoofdzaak wordt maar snel weer de Arie als voorheen.

Groetjes Wim

w.degen4@upcmail.nl

IK BEN OP
ZOEK
NAAR.....

Arie, en Ls,

Al zoekend in de archieven naar de exacte adressen waar ik als kind met broer, zusje en ouders van 1957 t/m 1963 (UNTEA-periode) in Hollandia, Biak en Wamena / Baliem (voormalig NNG) heb gewoond, trof ik een Eerste Dag Enveloppe uit Hollandia aan d.d. 01-09-1960, gericht aan "De Weled. heer J.L. Gosens, Marinekazerne Hollandia - Ned. Nw. Guinea." Zie de gescande bijlage. Is er iets meer over deze heer Gosens bekend?

--

De Weled. heer J.L. Gosens,
Marinekazerne
Hollandia.-
Ned. Nw. Guinea.

SOCIALE ZORG 1960. EERSTE DAG VAN UITGIFTE - FIRST DAY OF ISSUE

Met vriendelijke groeten,

Roeland Kremers.

roelandkremers@gmail.com

IK BEN OP
ZOEK
NAAR.....

Goede dag.

Ik weet dat een oudoom van mij heeft gevochten op de Java zee. Zijn naam was Poppe Nauta. Geboren 1907 ongeveer. Na de oorlog is hij geëmigreerd naar Engeland. Later is hij zijn kinderen gevolgd naar Australië. Hij heeft de slag overleefd. Maar de slag was altijd in zijn dromen.

Hij is overleden, ik kan het hem niet meer vragen. Maar ik zou graag willen weten of er lijsten bestaan van de bemanning van de boten, onderzeeers enz. Ik wil zijn verhaal compleet maken, als dat kan.

Graag uw reactie als dat mogelijk is.

Met vriendelijke groet
Marja Lubke.
marjalubke@gmail.com

RECTIFICATIE

de link naar de foto's van de begrafenis van de Blenheimcrew is leeg: er is geen doorverwijzing naar de foto's van de begrafenis op de website, wat eigenlijk het klapstuk is van het verhaal.

Hiervoor mijn excuses, klik op het handje om toch nog even het geheel af te sluiten...

Als broekie nog net niet droog achter de oren naar zee...

Vroeger jaren,.... Ja dat klinkt wel erg lang geleden en wat voelen we ons dan oud. Maar ik heb het dan over onze Roots, daar waar ons zeeleven begon...

Velen zijn begonnen op hun 16^e jaar een enkeling zelfs al op hun 15^e. We waren nog niet opgedroogd achter onze oren, werd het ingepeperd...

Maar naarmate de tijd des levens voorbij sloop en velen van ons kennis maakte met de zee, kennis maakte met de woelige en soms ook woeste baren, de grilligheid van het weer namen we lief, we waren los van huis, niet meer onder de rokken van moeders de vrouw.

Vrij uit de bekrompen wereld, geen verplichtingen van opstaan, naar school, werken en daags daarop hetzelfde saaie leventje weer opnieuw voort te zetten.

Op zee werden we man ?, toch ?

We leerden de vlashaartje wegscheren en zware shag te roken, op dek te spugen, een biertje drinken vaak ook meer dan één, soms zelfs raakten we de tel kwijt, over de reling hangen, tegen de wind in kotsen maar vooral vooruit uitkijkend naar de kusten, de havenhoofden, steigers van de buitenlandse havens waar de wulpse wezens van het andere

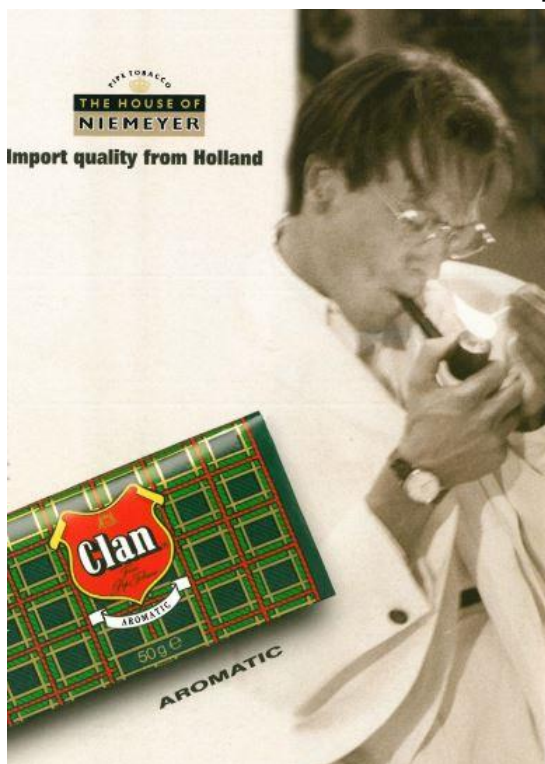

geslacht ons vriendelijk begroette en ons welkom heette. Iedere dag beleefden we weer anders, er was afwisseling in ons bestaan.

We leerden omgaan met anderen, mannen die leefden net als jij en ik in deze wereld die wij de Marine noemden. We verkende de wereld onder leiding van onze zeevader...en omgaan met discipline, maar ook met ontspanning, emoties en zo kunnen we wel een boek vol schrijven.

Stappen geblazen.

Nu konden we echt zonder toezicht van onze ouders de bloemen buiten zetten. Overdag ging je meestal de stad in, kat uit de boom kijken, maar ook je katje uitgeven toch....

De één ging met een mooie dame aan de haal en pakte een gezellig terrasje, de ander ging wat inkopen doen, zoals een echt Engels pijpje met overheerlijk Clan pijptabak kopen.

Ach we waren niet allemaal uit het zelfde hout gesneden. Pijpje roken aan dek was wel lekker maar binnen werd je vaak gelijk af geserveerd.

De geur van de toffee deden onze geurpapillen prikkelen, wat voor de een aangenaam was en weer voor de ander irritant.

Overigens was dat ook een heerlijk warm pijpje onder de Duffelse Jas, de van oudsher bekende Houtje

Touwtje jas....

Tijdens de wachturen aan dek – vooral bij het verduisterd varen- kon je daar mee je handen warmen en snel wegmoffelen als er controle kwam van de een of ander...

Tja, velen, maar dan ook heel veel mannen koesteren die gedachten als we terugdenken naar onze Roots, daar waar we zijn begonnen met de opbouw van ons leven.

De een heeft zijn tijd uitgediend tot aan z'n FLO / Pensioen, de ander is na een wat kortere tijd een leven begonnen in de burgersector of bij de koopvaardij, maar ook de dienstplichtige jongens kunnen meepraten over een periode die we graag nog eens over willen doen.

Als je na dit stukje te hebben gelezen en daar herkenning in terug ziet, vertrouw het dan ook eens aan een stukje papier toe en stop het in de postbus.

arcon46@kpnmail.nl

ZATERDAG 14 SEPTEMBER 2024 – ZEEUWSE VETERANENDAG

Vanaf dit jaar in het Bevrijdingsmuseum te Nieuwdorp.

Dit lijkt nog ver weg, maar toch willen we graag vóór 1 juli graag weten of u hier ook heen wilt.

Voor hen die niet op eigen gelegenheid kunnen gaan wordt er een vervoersplan ontwikkeld.

Veteranen krijgen automatisch een uitnodiging voor deze dag, maar niet-veteranen die lid zijn van AVOM en COM worden ook in de gelegenheid gesteld om aan deze dag deel te nemen.

Bent u Veteraan, maar krijgt u géén uitnodiging, laat het weten, zodat uw adres in het vervolg kan worden opgenomen in het bestand.

Dus wilt u als AVOM-lid deelnemen aan de Zeeuwse Veteranendag, graag een berichtje aan: schouw@vlissingennet.nl

Concept Programma Zeeuwse Veteranen Dag

- 11.00 Ontvangst van de deelnemers en de gasten in het museum met koffie, thee en brolus.
- 13.00 Combinatieorkest MMK & MVA verzorgen ontvangst tot 14.30
- 13.00 Opening door ceremoniemeester de heer H.A.J. Dronkers
- Welkomstwoord door de voorzitter van de Stichting Zeeuwse Veteranen Dag kolonel der Jagers bd drs. I.J. Duine
- Toespraak door de Commissaris der Koning de heer drs. J.M.M. Polman
- 13.45 Verzamelen op de herdenkingsplaats voor de herdenking en de kranslegging, Het combinatie orkest speelt gepast muziek tot de opening
- 14.00 Opening herdenking door de ceremoniemeester de heer H.A.J. Dronkers
- Herdenkingstoespraak door de burgemeester van Borssele en uitleg over het monument • Onthullen monument door....
- Muziek • Herdenkingsgedicht
- Overdenking door legerpredikant dominee G. van Driesten
- Signaal Taptoe • Een minuut stilte, gevolgd door het Wilhelmus
- Kranslegging in volgorde: • Provincie Zeeland door de Commissaris der Koning • Burgemeester van Borssele en eventueel andere burgemeesters Vertegenwoordiger van de Krijgsmacht en eventueel andere militaire vertegenwoordigers • • Vertegenwoordigers van de Zeeuwse veteranenorganisaties • • Eventueel bloemen door belangstellenden
- Lament
- 15.00 Muzikaal concert (band ntb)
- 15.30 Deelname aan Pasar Malam
- 18.00 Laatste busje/bussen

OPEN HUIS SCALDIS 24 MEI

Scaldis heeft iets te vieren! We heten je van harte welkom op ons open huis in ons nieuwe pand op vrijdag 24 mei van 15.00-18.00 uur, omdat we afgelopen kwartaal zijn verhuisd. De officiële opening van het pand vindt plaats om 16.00 uur, waarbij Danny Prins en Robert Schotman het pand openen.

U kunt het uitgebreide en mooie havendiorama van Rotterdam met veel Scaldis modellen bewonderen. Dit diorama heeft Scaldis van Jan Vogel overgenomen. Jan heeft dit prachtige diorama in de afgelopen jaren zorgvuldig opgebouwd en is verheugd dat Scaldis zijn diorama voortzet.

Zet deze datum alvast in uw agenda.

Adres: Industrieweg 1 unit 42, 2712 LA Zoetermeer

Onderstaand stukje ontving ik op de redactie van onze sobat Wim Degen
Wim stuurt iedere week stukjes in uit het "Praathuis" waar menigeen van genieten.....
Maar..... ouder worden is ook in dit geval niet altijd rozengeur en maneschijn, maar die ongekende humor van Wim krijgen ze toch niet klein.

Ik wilde deze toch wel met jullie delen...

Ingevlogen post

Ahoy Arie, en L.s

Gaat het alweer een beetje met je gezondheid? Hopelijk ben je niets tekortgekomen. Ik kom thuis óók niets tekort, ondanks het feit dat mijn vrouw meer ziek is dan ik. "Ze ziet er nog gezond uit!" zeggen bekenden én de

huisarts! Ja, maar die kijken niet achter de coulissen! Je weet dat ik elke dag, behalve de weekends, 's morgens wordt gewassen en aangekleed door dames uit ALLE werelddelen. Mijn vrouw en ik zijn er mee gestopt de namen te onthouden want die zijn niet om uit te spreken, zo moeilijk! Ik word 1x per week gedoucht. Afgelopen week kwam er een troela die veronderstelde dat ik al "kinds" was geworden, want zó sprak zij mij aan. Ik mag dan wel beroerd lopen, maar mijn koppie is nog 100%. Ik liet dat ook blijken en greep persoonlijk in toen ze onnodig water verspilde. De dame stribbelde narrig tegen. Ja, de stemming zat er goed in. Het is bij eenieder bekend dat, staande onder de douche, het water van boven naar beneden spuit. Nee, zij keerde de douchkop om en begon van onderen. Nu droop óók, het water van mijn plafond op mij neer. Kortom het werd een koelere zooli en mijn zieke vrouw kon de rotzooli opruimen. Geloof mij Arie, men had mij beter door de autowasstraat kunnen trekken door een automonteur. Ik hoop dat ik dat malle wijf nóóit meer zie!

Inmiddels heb ik Het Praathuis.27-A afgerond met een actueel stukje. In `De Telegraaf` stond afgelopen week een foto met commentaar van een vrouw die een volwassen varken mee in bed neemt en dat beest knuffelt. Ik kon er van alles bij denken, maar voor Ten Anker heb ik het beschaafd gehouden. Nou ja, lees zélf maar.

Fijn weekend,
Wim Degen...

Het Praathuis.27A

"Goeiemorgen slaapkoppen" schetterde vrolijke Frans keihard bij binnenkomst in ons Praathuis. "Man maak niet zo'n herrie, we zitten nét aan een lekker bakkie leut!" "protesteerden wij. "En van koffie kikkert men op." "Oh nee" schetterde Frans weer opnieuw.

"Geen mij maar een lekker bakkie "Englisch Thea", ik bedoel échte thee. Tegenwoordig hebben al die theezakjes uit de supermarkt een smaakje zoals citroenthee, sambalthee, augurkenthee, sinaasappelthee en nog meer van die

rotzooi. Al die smaakjes doet de échte thee onrecht aan. Binnenkort komt een thee op de markt met een Coca-cola en/of jeneversmaakje , heb ik laten vertellen. Dat laatste zal ons drankorgel Benny zéker bevallen!"

"Ja, dat laatste is waar ook, waar hangt Benny de uit, we zien hem al een tijd niet meer." zei ik. "Hij slaapt veel" antwoorde Robert. "Dat hoorde ik van zijn vrouw onlangs."

"Ik werkte vroeger op kantoor van een groot bedrijf." vertelde Bob. "Ik had daar een aantal collega's waarvan er één áltijd te laat op het werk kwam. Hij had steeds een smoesje klaar, zoals een lekke fietsband , het stoplicht stond te lang op rood of de brug stond weer omhoog. Die smoesjes werkten steeds wrevel bij ons, zijn kantoorgenoten. Op een dag liep de manager door ons kantoor op het moment dat de collega weer te laat binnen kwam. "Sorry" zei de man "Ik heb mij verslapen." Waarop kennelijk de ingeseinde manager reageerde met de woorden "Verrek, slaap je thuis óók nog! Ik adviseer je vóór het weekend te solliciteren bij een matrassenfabriek voor de functie proefslaper, want hier moet worden gewerkt!"

"Ik geloofde nauwelijks het gerucht dat een Amerikaanse actrice 's-nachts met een volwassen varken in bed sliep, tot ik de foto in een krant zag met bijbehorend verhaal. Gat ver derrie ! Dan ben je toch gestoord?" gromde Sjors. Op de foto lag dat varken dwars over de vrouw heen. Ze was verliefd op het varken en het varken op haar. Het beest hield van knuffelen! Wat ritselen die twee samen in bed?" "Kon je niet zien of dat varken een kleine snee in zijn rug had?" vroeg Robert, "dan is zij wellicht een 'spaar- "POT" Nadat we waren uitgelachen, verliet ieder tevreden ons "Praathuis".

Wim Degen

Uitdaging.....

Onlangs kwam er op de redactie de vraag binnen of er meerdere persoonlijke verhalen zijn te vinden, persoonlijke belevenissen of uw levensgeschiedenis. Hoe jullie het leven hebben ervaren op zee, in de havens en een veelvoud daarvan...

Dat is potdome een uitdaging waar we allen wel pap van lusten zo lijkt me, wie durft zijn belevenis c.q. ervaringen toe te vertrouwen aan het toetsenbord en in te zenden naar de redactie. Schroom niet en laat uw verhaal delen... kunt u het niet?... neem contact op met uw redacteur wellicht kan hij u helpen.

Alles wordt onder uw naam weggeschreven, doch het kan ook onder N.N.

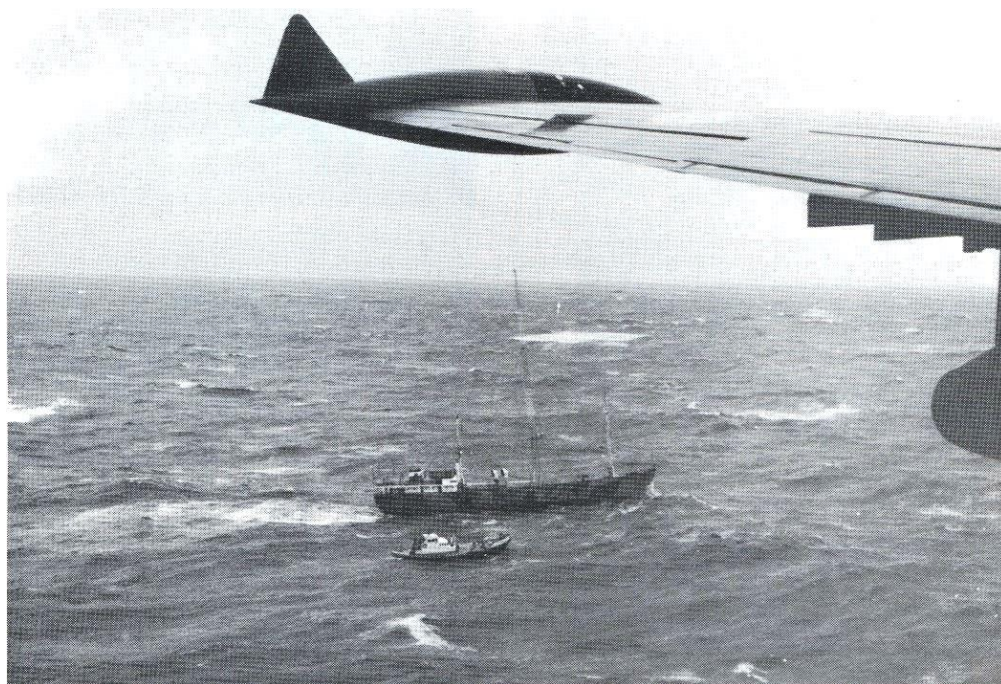
MARINENIEUWS

INFORMATIEBLAD VOOR DE KONINKLIJKE MARINE

december 1971

OSRD CONTINUBEDRIJF?

De stormachtige weersomstandigheden rond 20 nov. j.l. hebben de Marineluchtvaartdienst handenvol werk bezorgd: binnen één week 7 OSRD-akties, waarvan hier twee voorbeelden. Het Duitse schip Decimal, dat op 19 november nabij Steenbank op de Noordzee (rede Vlissingen) in nood verkeerde, leek aanvankelijk in een hopeloze situatie te verkeren. Daarom trachtte een:: MLD-helicopter een vrouw en een kind van boord te halen, hetgeen ondermeer als gevolg van de zware deining mislukte. Na een plotselinge verbetering van de situatie kwam de Duitse kustvaarder buiten gevaar, waardoor de op Neptune en de twee helicopters teruggetrokken konden worden.

Op 22 november was vroeg in de ochtend het zend-schip "MEBO 2" van Radio Noordzee onder het geweld van de storm van zijn anker geslagen, en de krachtige wind uit noordwestelijke richting blies de losgeslagen piratenzender in de richting van de Nederlandse territoriale wateren. Een op het MVK-Valkenburg gereedgehouden Sikorskyhelicopter

steeg op en ging boven de MEBO 2 hangen, voor het geval de bemanning van boord zou willen. Na aankomst van de sleepboot "Smitsbank" was deze hulp niet meer noodzakelijk.

.....

DEFENSIE

Duitse scheepswerf vecht Nederlandse keuze voor Franse bouwer aan

RECHTSZAAK OVER ONDERZEEËRS

De Duitse scheepswerf tkMS stapt naar de rechter nu de miljardenorder voor de bouw van vier onder-zeeboten voor Nederland aan zijn neus voorbij is gegaan. De Duitsers willen het besluit voor Franse boten willen aanvechten omdat de aanbesteding volgens hen niet goed is gegaan.

Den Helder ■ '

Black Sword', dat wordt de typenaam van de miljarden kostende onderzeeboten die Frankrijk voor Nederland gaat bouwen. Het is de grootste defensie-order sinds de F-35 en de belangen zijn immens. De Duitse werf tkMS, die achter het net viste bij de aanbesteding, wil daarom naar de rechter stappen om het besluit te laten vernietigen. De Duitsers zeggen dat hun boten aanvankelijk weliswaar duurder zijn, maar dat Nederland bij tkMS veel meer zekerheid koopt. De boten kunnen sneller in het water liggen en ook volgen er geen nare verrassingen later in het proces.

De U36 van de Duitse bouwer tkMS.

FOTO ANP / DPA PICTURE-ALLIANCE

Naast de Fransen en de Duitsers waren ook de Zweden (samen met de Nederlandse werf Damen) in de race om de mega-order binnen te slepen. Saab-Damen stapt niet naar de rechter, maakte her vrijdag bekend. Saab-Damen vindt dat het de beste boot aanbiedt en dat zou ook uit de vergelijking zijn gebleken. De deelname van Nederlandse bedrijven ligt bovendien veel hoger dan bij de boot van de Franse Naval Group.

'De eind score is echter onevenredig beïnvloed dooreen erg lage prijs, die ver onder het realistische prijsniveau ligt voor private defensiebedrijven', schrijft Saab-Damen op netwerkplatform LinkedIn. Toch ziet de bedrijvencombi geen mogelijkheid om het kwartje bij de rechter de andere kant uit te laten vallen. Dat moet in het parlement gebeuren, waar nog een debat komt.

Van de plank

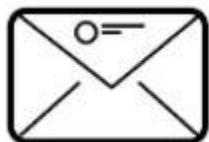
Duitsland ziet wél mogelijkheden voor een rechtszaak, zeggen insiders. Hun bezwaar is dat de Nederlandse politiek in een eerder stadium duidelijk heeft gekozen voor een 'van de plank-boot' zonder ingrijpende aanpassingen. Daardoor kon de tijdrovende ontwerpfase worden overgeslagen.

Maar uiteindelijk is de boot van Naval toch een typische maatwerk- onderzeeboot geworden. De Franse werf moet zijn bestaande Baracuda- kernonderzeeër ombouwen naar een kleinere boot met een dieselektrische aandrijving. Dat moet een boot opleveren met veel specialistische mogelijkheden, maar gaat gepaard met risico op tegenvallers en vertraging tijdens de bouw.

Het Nederlandse onderzeeboot- project sleept zich al meer dan tien jaar voort en extra vertraging is het laatste dat de Onderzeedienst kan gebruiken. Omdat de oude Walrus-boten aan het einde van hun leven zijn, dreigt een 'capaciteitsgat' te ontstaan.

Een nachtmerriescenario waarin de Onderzeedienst jarenlang geen veilige boten meer heeft om missies uit te voeren, personeel wegloopt en kennis verdwijnt.

Bij tkMS was vrijdag niemand beschikbaar voor een officiële reactie.

Reacties lezerspost

Hallo Arie.

Ik kwam in het publicatiebord van 08-04 de naam van Jan Schliszka tegen.

Nu heb ik met een Jan Schliszka uit Amsterdam heel veel gevist.

Wij zaten in een zeevisclub en gingen regelmatig naar de wadden en naar Texel.

Ik heb echter nooit geweten dat hij bij de marine heeft gezeten en vraag mij dan ook af of dit dezelfde Jan is.

Is het mogelijk om hierachter te komen?

Ik zou het bijzonder op prijs stellen als ik hem nog een keertje kan ontmoeten.

Met vriendelijke groet en bijvoorbaat dank,
Jan Schuijt.

Noot redactie:

Inmiddels heb ik Jan en Jan tot elkander gebracht middels uitwisseling van de telefoonnummers.

Bezoek ons op de beurs Maritime Industry op 28-30 mei in Gorinchem

Voor het derde jaar op rij neemt Zeekadetkorps Nederland deel aan de beurs Maritime Industry in Gorinchem. In het bruisende hart van de binnenvaart komen professionals uit de gehele sector samen tijdens het jaarlijkse evenement in Evenementenhal Gorinchem. Hier worden nieuwe contacten gelegd, oude bekenden opgezocht en waardevolle kennis gedeeld. Ook krijgt u de kans om de allernieuwste diensten en producten te ontdekken die de binnenvaartsector verder verbeteren. Maritime Industry is dé plek voor iedereen die de binnenvaart een warm hart toedraagt.

verbeteren. Maritime Industry is dé plek voor iedereen die de binnenvaart een warm hart toedraagt.

Graag zien wij ook u in stand E142 van het Zeekadetkorps Nederland in de Evenementenhal van Gorinchem. De beurs is alle drie de dagen geopend van 13.00 uur tot 21.00 uur.

Uw redacteur neemt er ook een kijkje.....

APRIL 2024

een mooi cadeau van bioscoop Cinecity Vlissingen! Verder helpen Westerschelde Ferry en museumschip Mercuur elkaar sinds kort een handje en Oceanwide Crewing heeft ons ook geholpen.

Beste Arie, en L.s ;

Welkom (terug) aan boord!
Na de grijsgraawe wintermaanden keken we - wellicht net als u - "het voorjaar uit de grond". Iets meer nog dan voorheen want helaas gaf onze kachel de geest en dat betekende dus meteen werk aan de winkel, dwars tussen het reguliere winteronderhoud.

Verder veel lichtpuntjes: We hebben opnieuw een aantal vrijwilligers er bij gekregen en

En... het fraaie boek over de geschiedenis van de Mercurius ligt nu in de winkel. Mooi op tijd voor het jaar waarin het schip 70 jaar wordt!

Veel lees- en kijkplezier!

Klik op het handje....

VLISSINGEN MARITIEM - 31 MEI t/m 2 JUNI

Van 31 mei tot en met 2 juni is er weer een Vlissingen Maritiem. Meerdere grote zeilschepen zullen te bezichtigen zijn aan de Albion kade.

Er is ook een maritieme markt en er zijn kinderactiviteiten en nog veel meer. Zaterdag 1 juni is er veel te doen rondom onze ligplaats, het Dok van Perry.

Daar is dan o.a. de roadshow van de Koninklijke Marine te zien!

Meer info volgt later op Vlissingen Maritiem

tot volgende week...